

faa til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) udtalte, at hvis Skolelovsforslaget ikke kunde blive fremsat igen med Forventning om at blive vedtaget, er det Beløb, der nu foreslaas stillet til Skoleondenes Naadighed, 700,000 Kroner, meget for lidt. Jeg vil derfor haabe og ønske, at der vil komme en ganske anden Sum frem, saa at den Rød, der nu er til Stede, kan blive afhjulpen. Det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 2den Valgkreds sagde, at man nu snart ikke kan faa en Avis i Haanden, uden at man ser Opraab angaaende en eller anden fattig Værkerfamilie. Det er uanstændigt, aldeles urigtigt, at saadanne Forhold ere til Stede hos dem, som faktisk skulle bære Samfundet frem ved at være Opdragere for Ungdommen.

Naar jeg har begæret Ordet, er det for i ganske faa Minuter at tale om de Bevillinger, der ere foreslaaede til Industri og Haandværk. Det Forslag, som her er fremsat til Professor la Cour, mener jeg, jeg kan forbigaa, idet denne betydelige Videnskabsmand har udrettet saa meget i vort Land, at jeg er vis paa, at alle med mig føle sig forpligtede til at støtte det fremsatte Forlangende. Jeg er aldeles overbevist om, at hver Dre, man hder til den Kant, vil bære et godt Resultat. — Dernæst er der ansøgt om et Beløb til Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk til Afholdelse af Foredrag i Provinserne. Tidligere var Beløbet 6,000 Kr., det blev saa forøget med 1,000 Kr., og nu er der kommet et nyt Krav om at gaa op til 9,000 Kr. Dette har alene sin Grund deri, at ikke mindre end 178 Foreninger nu have sluttet sig til Fællesrepræsentationens Virksomhed. Deraf er en Mængde Landboforeninger eller rettere sagt Foreninger, som have Hjemsted paa Landet, men som ligeledes have sluttet sig til Repræsentationen. Alle disse Foreninger kræve Foredrag og ikke mindst de paa Landet. Det er et Forhold, som absolut bør støttes. Sidste Aar holdtes der 201 Foredrag, og det mindste, der kan bydes i Aar, er 300 som Følge af det store Antal Foreninger, som have meldt sig dertil. Men hvert Foredrag koster 35 Kr. i Honorar, Rejse, Diæter og lignende, og enhver vil altfaa kunne indse, at den ansøgte Bevil-

ling ikke er for høj. Jeg tillader mig at lægge et godt Ord ind for den. Det andet Andragende, som er kommet frem, angaar en Bevilling, som skal benyttes til Vandredsstillinger af Haandværks- og Industrigenstande. Dette har absolut det samme Formaal for Øje, nemlig at uddanne Haandværksstanden, og specielt vil jeg sige, at i de smaa Købstæder har det sin store Betydning. De store Byer have Industri- og Haandværker-Foreninger, der raade over flere Midler, skønt maaske smaa nok, end de i de mindre Købstæder. I de mindre Købstæder vil det ikke være muligt at etablere lokale Udstillinger uden at faa Hoveddelen af Genstandene fra Haandværkerstanden paa Landet, og der er en Ting, der fattes, og det er Etableringsudgifter for Udstillinger. Jeg er aldeles overbevist om, at saadanne Udstillinger ville gøre Nytte. Der er en ny Bevilling eller et nyt Andragende, som jeg ogsaa, uagtet det er en meget betydelig Bevilling, gerne vilde lægge et godt Ord ind for, nemlig Bidrag til Kursus for Uddannelse af Maskinister. Der har hidtil været to tekniske Skoler, der have haft et saadant Tilskud, nemlig Skolerne i Helsingør og Aarhus. I Aar er der kommet hertiligere Andragende derom. Det ene er fra Odense og det andet fra Svendborg. Jeg kan anbefale dem begge to. For Odenses Bedkommende vil jeg sige, at det er betimeligt og ønskeligt for ikke at sige absolut nødvendigt, at et saadant Kursus etableres. Odense har ved at bringe store Dsre tilvejebragt en saadan Omsætning, en saadan Trafik ad Søvejen, at der i Aaret 1895 ifølge Danmarks Statistik har været Dampskibe inde i Havnen med en Bestuvning af 64,947 Registerton, hvad der er 3 Gange saa meget som den næste By, nemlig Svendborg, der jo er en Søekøbstad, har haft. Dertil kommer, at den Udvikling og Værdom, som de derved faa i Maskinlære, vil komme dem alle til gode. Selv om de ikke ville uddanne sig til Maskinister, ville de som Smede kunne faa en Kundskab, som kan blive dem til Nytte hele Livet igennem, og de behøve ikke for at modtage denne Værdom at standse deres Virksomhed eller Arbejde, de kunne netop søge Arbejde i den større By, hvor der i Reglen er tilstrækkelig Anvendelse for saadanne Kræfter, og kunne benytte deres Fritid til at uddanne sig i Maskinlære. Jeg haaber